

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของผู้ต้องขังวัยหนุ่มในคดี

ลักษณะ : ศึกษาระนีหัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าระดับแรงจูงใจที่มีต่อการกระทำผิดของผู้ต้องขังวัยหนุ่มในคดีลักษณะ หัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจกระทำผิดของผู้ต้องขังวัยหนุ่มในคดีลักษณะ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้ต้องขังวัยหนุ่มของหัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง ที่เป็นนักโทษเด็ดขาดในประเภทคดีลักษณะ จำนวน 268 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ซึ่งมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) การทดสอบโคสแคร์ (χ^2 test) และสหสัมพันธ์คงเพียร์สัน (Pearson's correlation)

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังวัยหนุ่มในคดีลักษณะผู้ต้องขังวัยหนุ่มของหัณฑสถานวัยหนุ่มกลางที่กระทำความผิดในคดีลักษณะ มีแรงจูงใจในการกระทำผิดอยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพก่อนต้องโทษ รายได้ จำนวนครั้งที่ต้องโทษ ประเภทที่พักอาศัยก่อนต้องโทษ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการกระทำผิด และพบว่า ปัจจัยเบดล้อมทางสังคม ได้แก่ ความสัมพันธ์ในครอบครัว ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยทางจิตวิทยา ได้แก่ ค่านิยม และบุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการกระทำผิดในคดีลักษณะ ค่าทางมินิมัลสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความสัมพันธ์แปรผันไปในทิศทางตรงกันข้าม